Dosarul Nr. 2-449/24
2-23176712-46-2-11122023

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

Dispozitivul hotărîrii pronunţat public la 26 septembrie 2025 în mun. Soroca
Judecătoria Soroca sediul Central
Instanța în componența:

Președintelui de ședință:	Cristina Botnaru
Grefierilor:	Cristina Moroșanu, Alina Bordian
Cu participarea:	
Reprezentantului reclamanților, avocatul:	Augustin Condrea
Reprezentantului pîrîților, avocatul:	Lilia Prodan
Reprezentantului pîrîtului, avocatul:	Andrei Rezuș

a examinat în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir împotriva lui Cepraga Viorel, Cepraga Elena, ÎI"Cepraga Viorel", Moraru Victor și Stîrcu Andrei privind declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanților la proces:

La data de 11.12.2023, Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir, reprezentați de avocatul stagiar Condrea Augustin, s-au adresat în instanța de judecată cu acțiunea sus nominalizată.

În motivarea acţiunii au indicat că, în anul 2014 reclamanții soții Mamaischi au acordat pârâților soților Cepraga un împrumut în valoare de 110.000 euro, sumă ce a fost remisă efectiv, fapt necontestat de părți. Întrucât datoria nu a fost restituită benevol, au fost inițiate procese judiciare care au fost finalizate prin hotărâre irevocabilă a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, dispunîndu-se încasarea de la soţii Cepraga în favoarea soţilor Mamaischi a datoriei totale de 194400 euro + 1532420 lei + dobânzile care curg și în prezent nefiind stinse. Ulterior pronunțării hotărârii definitive la doar două zile, soții Cepraga au procedat la înstrăinarea bunurilor imobile după cum urmează:

- terenul pentru construcții cu suprafața ***** ha și nr. cadastral ***** situat or.Florești, str.*****, nr.57.
- construcția comercială (magazin) cu suprafața ***** m.p cu nr.cadastral *****.01 situat or.Florești, str.*****, nr.57.
- construcția comercială (auxiliara) cu suprafața ***** m.p cu nr.cadastral *****.02 situat or.Florești, str.*****, nr.57.
- construcția comercială cu suprafața de ***** m.p cu nr.cadastral *****.03 situat or.Florești, str.*****, nr.57.

- terenul pentru construcții cu suprafața ***** ha cu nr.cadastral ***** situat în or.Florești str.***** nr.1a.

- construcția comercială cu suprafața de *****m.p cu nr.cadastral ***** situat în or.Florești str.***** nr.1a.

Astfel, în acest context susţin reclamanții că, ulterior au aflat că la 01 februarie 2019 toate 6 bunuri imobile au fost înstrăinate conform contractelor de vânzare-cumpărare nr. 204 și nr.206 dar care au fost înregistrate la data de 27.09.2019 de către ASP cu grave încălcări în favoarea lui Stîrcu Andrei deoarece la momentul înregistrării acestor tranzacții existau instituite sechestre pe bunuri aplicate de trei executori judecătorești. Mai mult ca atît consideră că, între pârâții Stîrcu și Moraru există legături de rudenie și asociativitate cu soții Cepraga și cu fiul acestora Nicolae Viorel Cepraga (fondator"MEAT-TRADE" SRL), fapt atestat prin raportul CNA anexat la dosar. De asemenea a mai menționat că, în proces de derulare este acțiunea depusă de Mamaischi către ASP privind contestarea actelor, astfel, reclamanții din acea cauză au formulat ulterior înstrăinării bunurilor o acțiune civilă în fața Judecătoriei Soroca, sediul Soroca, având ca obiect declararea nulității contractelor respective și în primă instanță au obținut câștig de cauză, fapt ce le-a oferit garanția că vor putea să-și satisfacă creanțele fie printr-o executare silită viitoare, fie prin cea deja demarată, dar ulterior prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 7 decembrie 2023 s-a casat integral hotărârea din 05.08.2022 favorabilă lor, astfel în aceste condiții, consideră că este întemeiată promovarea prezentei acțiuni pauliene, având în vedere scopul de a proteja drepturile creditorului și de a combate actele frauduloase încheiate în frauda intereselor acestuia.

A evidențiat în conținutul acțiunii sale faptul că, soții Cepraga în calitate de debitori, au acționat cu rea-credință, înstrăinând bunuri din patrimoniul propriu imediat după ce au luat cunoștință de hotărârea definitivă prin care erau obligați la plata unor sume importante în beneficiul creditorilor – soții Mamaischi, această conduită a avut ca efect diminuarea drastică a patrimoniului debitorilor, până la punctul în care executarea silită a devenit practic iluzorie, fiind imposibilă realizarea chiar și a 5% din creanța totală în mod ideal, astfel, în cazul dat această prezumție de cunoaștere este pe deplin aplicabilă, întrucât la momentul înstrăinării bunurilor, existau deja măsuri de executare silită, inclusiv sechestru aplicat de executorul judecătoresc, aspect ce dovedește că debitorii știau sau trebuiau să știe că actul juridic va prejudicia creditorii întrucât în actul de înstrăinare autentificat de notar, la punctul 2 este menționat explicit sechestrul aplicat, aspect acceptat și semnat de ambele părți contractante (debitorii și terțul dobânditor) prin urmare consideră că, în conformitate cu art. 895 Cod civil, sunt întrunite cumulativ toate condițiile necesare pentru admiterea acțiunii pauliene și declararea inopozabilității actului de înstrăinare față de subsemnații, în calitate de creditori vătămați, or în speță, întrucât afilierea dintre părți a fost dovedită prin raportul CNA, prezumția prevăzută de legiuitor devine pe deplin aplicabilă avînd un efect direct asupra valabilității contractului de vânzare-cumpărare

încheiat între părțile afiliate, întrucât în lipsa executării contraprestației de către terțul contractant, lipsește obiectul contractului, adică una dintre condițiile esențiale de fond ale actului juridic, conform dispozițiilor Codului civil.

În argumentarea poziției sale, în drept, a făcut referire la prevederile art.895 alin.(2) lit.a), b), alin.(4), alin.(5) Cod civil, 897 Cod civil, 898 alin.(1), (2), (3) Cod civil, art.1565 alin.(2) din noul cod român, art. 88 alin.(2) Cod Civil, art. 1979 alin.(1) Cod civil solicitînd:

- admiterea acțiunii pauliene și declararea inopozabilității tuturor actelor juridice încheiate ulterior datei de 31.01.2019 de către pârâții-debitori cu scopul reducțiunii masei patrimoniale,

- indisponibilizarea tuturor bunurilor înstrăinate între pârâți ulterior datei de 31.01.2019 pentru realizarea efectivă a dreptului de urmărire a bunului respectiv de către creditorul reclamant,

- ca creditor paulian au cerut recurgerea la acțiunea de încasare a valorii bunurilor conform dispozițiilor legale privind îmbogățirea nejustificată datorită faptului că bunurile debitorului sunt deja înstrăinate dobânditorilor subsecvenți și obligarea pîrîților la plata cheltuielilor de judecată.

Actele de procedură:

Conform fișei de repartizare din 11.12.2023 prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cererea de chemare în judecată menționată a fost repartizată în mod automataleatoriu spre examinare judecătorului Alexandru Zadorojniuc din cadrul Judecătoriei Soroca, sediul Florești *(Volumul I, f.d.66)* iar prin încheierea din 19.12.2023 s-a admis declarația de abținere a judecătorului Zadorojniuc Alexandru *(Volumul I, f.d.76-77)*.

La data de 20.12.2023 cauza a fost repartizată prin intermediul PIGD judecătorului Judecătoriei Soroca, sediul Florești, Marandici Elena *(Volumul I, f.d.80);*

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 27.12.2023 s-a admis declarația de abținere a judecătorului Marandici Elena și la data de 27.12.2023 cauza a fost repartizată prin intermediul PIGD judecătorului Judecătoriei Soroca, sediul Florești, Rusu-Pari Rosița *(Volumul I, f.d.94).*

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 29.12.2023 *(Volumul I, f.d.95-96)* s-a acceptat spre examinare cererea nominalizată cu stabilirea termenului de examinare a cauzei civile.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 29.12.2023 *(Volumul I, f.d.97)* s-a respins cererea de asigurare a acțiunii în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaischi Elena şi Mamaischi Vladimir împotriva lui Cepraga Viorel, Cepraaa Elena, ÎI „Cepraga Viorel”, Moraru Victor, Stîrcu Andrei în temeiul acţiunii revocatorii (actio pauliana), ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 19.01.2024 s-a dispus repartizarea repetată a cauzelor aflate în procedura judecătorului Rusu-Parii Rosița *(Volumul I, f.d.105-106)* iar conform fișei de repartizare din 22.01.2024 cauza a fost

repartizată prin intermediul PIGD judecătorului Judecătoriei Soroca, sediul Central, Belous Vadim *(Volumul I, f.d.107)*.

Conform încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 06.02.2024 *(Volumul I, f.d.116-117)* s-a admis declarația de abținere a judecătorului Belous Vadim iar conform fișei de repartizare din 22.01.2024 (*(Volumul I, f.d.118)* cauza a fost repartizată prin intermediul PIGD judecătorului Judecătoriei Soroca, sediul Central *Botnaru Cristina*.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15.04.2024 *(Volumul I, f.d.146-147)* s-a casat încheierea Judecătorie Soroca, sediul Florești din 29.12.2023 adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaischi Elena şi Mamaischi Vladimir împotriva lui Cepraga Viorel, Cepraga Elena, ÎI „Cepraga Viorel", Moraru Victor, Stîrcu Andrei în temeiul acţiunii revocatorii (actio pauliana), s-a soluționat problema în fond după cum urmează: S-a admis cererea declarată de Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir privind aplicarea măsurilor de asigurare. Se aplică măsurile de asigurare a acțiunii prin interzicerea înstrăinării/grevării/gajării pe următoarele bunuri imobile: Terenul pentru construcţii cu suprafaţa de ***** ha.; Construcţia comercială (magazin) cu suprafaţa 376.60 m.p.,; Construcţia comercială (auxiliară) cu suprafaţa ***** m.p.,; Construcția comercială cu suprafaţa de ***** m.p.,; Terenul pentru construcţii cu suprafaţa ***** ha.,; Construcţia comercială cu suprafaţa de *****m.p. Decizie irevocabilă din momentul emiterii.

Prin încheierea din 14.05.2024 Judecătoriei Soroca, sediul Central s-a reluat dezbaterile judiciare în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir împotriva lui Cepraga Viorel, Cepraga Elena, Î.I. "Cepraga Viorel", Moraru Victor și Stîrcu Andrei privind declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate, încasarea valorii bunurilor și a cheltuielilor de judecată (f.d.166).

La data de 22 mai 2024 (Volumul I, f.d.176-182), a fost înregistrată referința depusă de pîrîtul Moraru Victor prin intermediul avocatului Rezuș Andrei prin care și-a manifestat dezacordul cu acțiunea înaintată indicând că, din conținutul acțiunii recepționate prin e-mail la data de 14.05.2024, a luat act de faptul că, la data de 11 decembrie 2023, pretinșii reclamanți Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir au sesizat instanța de judecată cu o acțiune revocatorie (pauliană), solicitând declararea inopozabilității tuturor actelor juridice încheiate de către pârâții debitori ulterior datei de 31.01.2019, cu scopul reducţiunii masei patrimoniale. În cuprinsul acțiunii, reclamanții susțin că debitorii Cepraga ar fi înstrăinat cu rea-credință un număr de șase bunuri imobile ce le aparțineau, înstrăinări care, potrivit afirmațiilor acestora, le-ar fi cauzat prejudicii iar asupra bunurilor în cauză au fost instituite măsuri de sechestru, persoanele implicate în actele juridice ar fi afiliate debitorilor, iar unele dintre actele contestate ar fi lipsite de obiect ori afectate de alte vicii de fond.

A mai menționat pîrîtul că, acțiunea este nu doar tardiv depusă motiv pentru care a fost invocată excepția de tardivitate ci și absolut neîntemeiată sens în care, în

eventualitatea examinării fondului, învederează următoarele argumente pentru examinarea justă şi multiaspectuală a cauzei. „Ab initio, conform art. 895 Cod Civil, invocat ca temei al acțiunii revocatorii, a fost introdus în redacția actuală la data de 01.03.2019 totodată, contractele vizate în speță sunt datate cu 01.02.2019, anterior intrării în vigoare a acestei prevederi legale și implicit anterior apariției acțiunii revocatorii ca mecanism juridic prin urmare, este evident că la momentul încheierii acestor contracte, acestea nu încălcau nici o dispoziție legală, întrucât reglementările referitoare la acțiunea revocatorie pauliană nu erau încă în vigoare.În plus, potrivit art. 7 alin. (1) Cod Civil (în redacția actuală), legea civilă nu are efect retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.

În speță, raportul juridic s-a constituit și s-a consumat la data de 01.02.2019, întrucât vânzarea-cumpărarea bunurilor imobile a avut loc efectiv în acea zi iar faptul că înregistrarea dreptului de proprietate s-a realizat ulterior, ca urmare a aplicării măsurilor de sechestru, nu conferă o caracteristică de inopozabilitate contractelor în cauză or, pretinsele încălcări sau vicii invocate ar fi trebuit să existe la momentul încheierii actelor juridice, și nu la data înregistrării acestora.Un alt aspect relevant în acest sens este faptul că acțiunea este, prin însăși natura cerințelor formulate, lipsită de temei. Partea reclamantă solicită în mod general declararea inopozabilității tuturor actelor juridice încheiate de către pârâții debitori după data de 31.01.2019, invocând un scop generic de reducere a masei patrimoniale, fără a individualiza și dovedi concret fiecare act în parte. Această formulare neclară și excesiv de generală atrage neîntemeierea automată a acțiunii, întrucât nu poate servi drept bază solidă pentru admiterea cererii.

A mai subliniat că, în acţiune sunt indicaţi ca pîrîţi atît debitorii Cepraga, cît și Moraru Victor şi Stîrcu Andrei, deci solicitarea declarării inopozabilității tuturor actelor juridice încheiate de către toți pârâții este inadmisibilă și de-a dreptul halucinantă, întrucât nici Moraru Victor, nici Stîrcu Andrei nu sunt debitori ai reclamanților cît privește fondul cauzei, în pofida argumentării haotice şi neclare, desprinde că reclamanţii consideră că au fost prejudiciaţi prin faptul că Stîrcu Andrei a cumpărat 6 imobile ce aparţineau debitorilor Cepraga şi în baza art. 895 Cod Civil cer declararea inopozabilităţii contractelor de vînzare-cumpărare (ne vom expune în baza prezumpţiei că anume contractele nr. 204 şi 206 sunt vizate în speţă, fiindcă în acţiune au fost indicate bunurile înstrăinate prin aceste contracte) astfel, în eventualitatea în care instanța va aprecia că acțiunea revocatorie este aplicabilă cauzei și va proceda la examinarea fondului în baza alegațiilor formulate, urmând a analiza cu atenție norma legală invocată, în scopul unei corecte aprecieri a aplicabilității acesteia.” Din analiza art. 895 alin.(1)-(5) Cod Civil, rezultă o condiţie generală și anume ca actul să fie încheiat de debitor, dobînditorul a cunoscut ori trebuia să

cunoască că actul juridic va dăuna creditorului sau a fost încheiat cu această intenţie și respectiv, prezumţia cunoştinţei dobînditorului operează în termenul de 12 luni precedente înaintării acţiunii revocatorii şi valoarea de piaţă a bunurilor depăşeşte cu 1/3 valoarea contraprestaţiei sau actul este încheiat cu o persoană afiliată debitorului. O relevanţă deosebită prezintă faptul că temeiul rezumat la alin. 4 al normei date atestă că termenul de 12 luni şi de depăşire a valorii de piaţă sau afiliere sunt nişte condiţii care trebuie întrunite cumulativ, adică să fie actul încheiat în 12 luni precedente acţiunii revocatorii și preţul să fie depăşit sau să existe afiliere *respectiv consideră că*, nici una din condiţiile enunţate nu se întruneşte în speţă, începînd cu faptul că nu debitorii Cepraga (denumiţi în continuare generic debitor) au vîndut bunurile, ci creditorul ipotecar Moraru Victor, care a acţionat în numele acestora astfel, în speţă nu a avut loc o vînzare de către debitor (debitorii Cepraga) ci a avut loc o executare a dreptului de ipotecă al creditorului ipotecar Moraru Victor, deci inopozabiliatea nu poate fi aplicată însă la caza se atestă că, bunurile nu au fost vîndute de debitor (debitorii Cepraga), ci de către creditorul ipotecar Moraru Victor, care şi-a valorificat dreptul de ipotecă în acest sens, extrase din RBI sunt anexate la materialele cauzei chiar de către partea reclamantă, deci calitatea de creditor ipotecar nu mai trebuie probată, prin prisma art. 123 CPC. Or, la data de 08 octombrie 2018, între BC „Moldindconbank” SA şi Moraru Victor a fost încheiat contractul de cesiune a creanţei garantate f/n, prin care Moraru Victor a preluat de la bancă creanţa acesteia faţă de SRL „Realty Capital”, garantată prin imobilele de referinţă astfel prin contractele de referinţă a avut loc o executare a dreptului de ipotecă al creditorului ipotecar şi nu o vînzare eludativă de către debitor, deci acţiunea revocatorie nu operează în speţă.

În acest context a susţinut că, nu au fost probat faptul că dobînditorul Stîrcu Andrei a cunoscut despre faptul că actele juridice vor dăuna cuiva sau că au fost încheiate cu intenţia de a dăuna cuiva or, potrivit art. 118 CPC partea reclamantă trebuia să probeze faptul că dobînditorul Stîrcu Andrei a cunoscut despre cauzarea eventualelor daune, însă nu a îndeplinit această obligaţie iar alegaţia precum că în contracte se menţionează aplicarea sechestrelor de către executorii judecătoreşti nu are nici o valoare, fiindcă în primul rînd bunurile au fost vîndute de către un creditor ipotecar, iar în al doilea rînd aplicarea sechestrelor nu atestă implicit cauzarea cărorva daune. Astfel, speţa urmează a fi analizată prin prisma satisfacerii creanţelor unui creditor ipotecar (gajist), pentru care art. 1 (1) din Legea cu privire la gaj spune că gajul este o garanţie reală în al cărei temei creditorul gajist poate urmări bunul gajat avînd prioritate faţă de alţi creditori, inclusiv faţă de stat, la satisfacerea creanţei garantate deci, este absolut evident că creditorul Moraru Victor avea dreptul deplin să aleagă modalitatea satisfacerii propriilor creanţe garantate, inclusiv din vînzarea căror bunuri va avea loc satisfacerea creanţei, fără a ţine cont de opinia pretinşilor creditori Mamaischi Elena şi Vladimir din contra, ar fi fost straniu dacă Moraru Victor în

calitate de creditor ipotecar ar fi început a cere permisiunea creditorilor simpli chirografari pentru a vinde bunurile cu care îi era garantată creanţa.

Cît priveşte sechestrele aplicate Codul Civil în redacţia nouă prevede expres la art. 770 (1) că, vînzarea bunurilor gajate de către creditorul gajist: a) transferă cumpărătorului toate drepturile debitorului gajist asupra bunurilor gajate; b) stinge gajul creditorului gajist şi alte gajuri, cu excepţia gajului de rang superior, în cazurile prevăzute la art. 746 alin. (4); şi c) stinge sechestrele şi interdicţiile asupra bunului, cu excepţia celor aplicate de instanţele de judecată în litigii nelegate de exercitarea dreptului de gaj.Această regulă se regăseşte şi în Instrucţiunea Agenţia Relaţii Funciare şi Cadastru nr. 112 din data de 22.06.2005 ce spune la pct. 136^{27} că, în cazul vînzării bunului ipotecat ca urmare a executării dreptului de ipotecă, sechestrele şi interdicţiile aplicate de instanţă în litigiile legate de exercitarea dreptului de ipotecă, aplicate de executorii judecătoreşti şi alte autorităţi, indiferent dacă sunt sau nu legate de litigiile de exercitare a dreptului de ipotecă, se radiază în baza confirmării vînzării emisă de creditorul ipotecar. Radierea se efectuează la cerere cu achitarea taxelor, concomitent cu înregistrarea dreptului cumpărătorului. Comfirmarea vînzării emisă de creditorul ipotecar conţine informaţia despre vânzarea bunului şi indică ipotecile şi măsurile de asigurare care s-au stins ca urmare a vînzării (art. 771 Cod civil) şi poate fi înserată în contractul de vînzare-cumpărare sau expusă ca un document separat. Prin urmare invocă că, în vederea combaterii criticilor precum că au fost ilegalităţi la înregistrarea dreptului de proprietate, subliniază că totul a fost absolut legal (este evident că dacă ar fi fost careva ilegalităţi cauza penală ar fi fost transmisă în judecată, însă reclamanţii au anexat la acţiune doar cîteva procese-verbale dintr-o cauză penală care a fost clasată) respectiv, este evident că partea reclamantă nu a probat cunoaşterea de către dobînditor a cărorva daune (fiindcă aceste daune în genere nu au existat, or, creditorul ipotecar este superior creditorilor chirografari), deci acţiunea este neîntemeiată iar *condiţia prevăzută la art. 895 alin. (4) nu este întrunită or, acţiunea a fost înaintată cu mult peste 12 luni după încheierea actelor de referinţă.*

A mai evidențiat în conținutul referinței faptul că, din moment ce este clar că partea reclamantă nu a probat întrunirea condiţiilor prevăzute de lege, urmează să analizăm dacă poate cunoaşterea în cauză se prezumă iar la caz, art. 895 alin. (4) Cod Civil denotă că condiţia pentru operarea prezumţiei este că actul juridic să fie încheiat în ultimele 12 luni ce preced înaintarea acţiunii revocatorii astfel contractele datează cu 01.02.2019, dar acţiunea a fost înaintată la 11.12.2023, deci termenul de 12 luni este omis.Totodată, reclamanţii au cunoscut despre aceste contracte, fiindcă au depus mai multe cereri în alte litigii din care rezultă clar că cunoşteau despre ele astfel, într-un dosar iniţiat la 22.04.2019 la Judecătoria Soroca sediul Floreşti (judecător Marcela Nicorici) privind anularea contractelor în cauză, Mamaischi Elena şi Vladimir au cerut la *29.07.2019* intervenirea în calitate de coreclamanţi, invocînd că contractele de referinţă îi privează de posibilitatea realizării pretinsei creanţe. Ulterior, în cadrul aceluiaşi dosar, Mamaischi Elena şi Vladimir au mai depus la 24.03.2021 o cerere de

chemare în judecată a intervenienţilor principali, în care iarăşi au invocat cauzarea de daune, indicînd că prin încheierea contractelor, le-au fost afectate grav drepturile şi interesele. La data de 14.04.2021, Mamaischi Elena şi Vladimir au depus deja desinestătător o acţiune la Judecătoria Soroca sediul Central (judecător Ghenadie Mîţu), în care la fel au pretins cauzarea de daune, cerînd în mod concret „încasarea din contul lui Stîrcu Andrei în beneficiul II „Cepraga Viorel", Cepraga Viorel şi Cepraga Elena a tuturor fructelor (veniturilor) obţinute de acesta din perioada dobîndirii ilicite a dreptului de proprietate asupra imobilelor sus-indicate, cu îndreptarea acestor sume la stingerea creanţelor creditorilor II „Cepraga Viorel", Cepraga Viorel şi Cepraga Elena, inclusiv a reclamanţilor Elena Mamaischi şi Vladimir Mamaischi" astfel este evident că reclamanţii cunosc de demult despre aceste contracte, dar nu au depus în termen acţiunea (ne referim aici la aplicabilitatea art. 895 alin. (4) Cod Civil), deci prezumpţia nu operează.

Cît priveşte invocarea afilierii, atrage atenţia că aspectul dat operează în primul rînd numai atunci cînd afilierea este dintre debitor şi terţul dobînditor, fapt care nu există, deci careva relaţii de rudenie dintre creditorul ipotecar şi dobînditor nu produc efecte iar pentru a exclude orice interpretări, învederează art. 203 alin.(2) Cod Civil, care rezultă că, în sensul prezentului cod, sînt persoane afiliate persoanei fizice: a) soţul/soţia, rudele şi afinii pînă la gradul al doilea inclusiv ale persoanei fizice respective, deci norma dată atestă afilierea ca fiind rudenia pînă la gradul doi la caz, fiind anexat raportul CNA care atestă că, mama creditorului ipotecar şi mama dobînditorului sunt rude de gradul doi respectiv, aceştia din urmă pot fi în mod evident numai rude de gradul 3 și nicidecum nu sunt afiliaţi.Reiterează însă că argumentul respectiv a fost adus cu titlu facultativ, deoarece legea prevede numai afilierea dintre debitor şi terţul dobînditor (care şi aceasta trebuie să existe concomitent cu depunerea acţiunii în termen de 12 luni de la act etc.) respectiv, a solicitat respingerea acţiunii ca neîntemeiată.

La 27.05.2024, a fost înregistrată confruntarea referinţei (Volumul I, f.d.189-190) depusă de reprezentantul reclamanţilor, avocatul stagiar Condrea Augustin care a invocat că, cu titlu prealabil solicită a nu se accepta referinţa deoarece art.186 alin.(1) prevede că „în cadrul pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, judecătorul stabileşte data pînă la care pîrîtul urmează să prezinte în judecată referinţa şi toate probele necesare, sub sancţiunea decăderii." Această dispoziție legală stabilește clar termenul-limită pentru depunerea referinței și a probatoriului, iar nerespectarea acestuia atrage decăderea din dreptul de a le mai depune.Cu privire la susținerea pârâtului, potrivit căreia nu s-ar aplica inopozabilitatea și acțiunea revocatorie pe motiv că „contractele au fost semnate sub imperiul legii vechi, iar la acel moment nu exista această reglementare", consideră că este eronată și neîntemeiată.Chiar și sub reglementarea Codului civil vechi, prin art. 321, se stipula:„Momentul dobândirii dreptului de proprietate asupra imobilelor este momentul înregistrării" această regulă a fost preluată integral și în actualul Cod civil prin art. 510 care are o redactare

identică astfel, momentul semnării contractului nu este momentul dobândirii dreptului, ci doar înregistrarea în registrul de publicitate imobiliară produce efecte juridice în privința opozabilității față de terți.Mai mult, Legea privind cadastrul care a intrat în vigoare cu o lună înainte de semnarea contractelor – instituia deja regula conform căreia dobândirea dreptului de proprietate se produce la data înscrierii prin urmare, aceste norme – aflate în vigoare la momentul încheierii și înregistrării contractelor – sunt cele care guvernează raporturile juridice născute în acel context deoarece înscrierea s-a făcut sub imperiul noului Cod civil iar aplicarea în timp a legii impune reținerea dispozițiilor acestuia, inclusiv cele privind acțiunea revocatorie.Prin urmare, susținerile pârâtului nu pot fi reținute, întrucât se întemeiază pe o confuzie între momentul încheierii contractului și momentul dobândirii efective a dreptului de proprietate, care este esențial în analiza acțiunii revocatorii și a opozabilității față de creditor.

A mai subliniat că, pîrîtul analizează de jure norma 895 privind acţiunea revocatorie și susține că nu soţii Cepraga au înstrăinat bunul ci Moraru ca creditor ipotecar și-a valorificat creanţa iar în contextul spetei, Moraru într-adevăr s-a substituit cu banca în ce priveşte creditul ipotecar luat de soţii Cepraga, doar că urmează să deslușească interpretarea pe care pîrîtul o invocă și anume „că și-a exercitat dreptul de ipotecă”. Într-adevăr în speţă, ar fi fost aplicabilă teoria lui doar că un singur detaliu a omis și acel detaliu care este elementul cheie al speței, sunt „acordurile privind transmiterea benevolă a dreptului de ipotecă” dintre Moraru și Cepraga. Astfel, fără acest acord nu ar fi putut Moraru să înstrăineze, iar dreptul de ipotecă este valorificat așa cum ne spune legea ipotecară, doar în condiţie de concurs cu creditorii chirografari adică, ei doar se substituie, similar dispoziţiilor generale la mandat, deoarece dreptul de ipotecăa preferenţial se aplică exlusiv atunci când vine vorba „ care primul își ia cota sa stabilită la executare” adică când ar fi o executare silită ipotetic vorbind dar nu când bunurile sunt mult mai valoroase și cei din urma îi oferă prin semnătură un drept de ale instrăina similar mandatarului (în doctrina numit și anume că fără aceasta semnătură din partea lui Cepraga, pentru ca într-adevăr să-și exercite Moraru dreptul de ipotecă preferenţial cum îl numesc ei ar fi fost nevoiţi să aştepte executarea silită a bunurilor și după să le zică soţilor Mamaischi că noi ne luăm partea asta iar restul ce rămîne luaţi voi căci asta ar fi însemnat în cazul dat ce invoca ei prin ipotecă) însuși denumirea conform codului este „transmisă benevolă în posesie” deci totuşi e vorba de posesie una dintre caracteristicile proprietăţii, dar nu însuși de proprietate, chiar aș fi fost de acord cu teoria dînșilor în situaţia în care ei aşteptau ca executorul să scoată bunurile la licitaţie și după într-adevăr să exercite dreptul preferenţial ipotecar, dar nu printr-un acord Cepraga sa le permită sa-l înstrăineze în locul lor, Per a contrario dacă nu era așa Moraru ca creditor ipotecar putea și fără consimţământul debitorului ipotecar să-și valorifice, căci așa spune art.27 din legea ipotecară, dar aici nu e vorba de valorificare ci de o transmitere în posesie adică de iure cel care înstrăinează totuşi sunt Cepraga că dacă nu era asa nu mai era

nevoie de acordul debitorilor ipotecari, ci chiar avea să fie o valorificare în adevăratul sens sau art.9 alin.5 din legea ipotecara 2018 spune că doar în cazul neexecutării obligaţiei cu care s-a garantat bunul ipotecat se poate valorifica ci nu în cazul nostru. O altă ipoteză care le dă teoria peste cap și anume dacă se ajungea la transmiterea silită și se executau de unde ştie Moraru ce suma s-ar fi încasat și mai ales că bunurile erau mult mai valoroase decât creanţa sa ipotecara și de unde ştie Moraru că nu s-ar fi indestulat el primul creanţa în cazul în care erau scoase la licitaţie și după mai rămîne și pentru Mamaischi ceva din banii executaţi silit aceasta ipoteză denotă faptul că Cepraga prin acest acord benevol le-a dat frâu liber de a le înstrăina cu valoare redusă. *O altă ipoteză este că,* unde dispoziţiile cu privire la ipoteca nu disting, se aplica cele privitoare la gaj (art. 455 codul civil din 2018 care în alin.3 lit.a) numeşte ipoteca-gajul bunurilor imobile" și tot aici acest cod din 2018 la dispoziţiile privitoare la gaj ne spune că „Creditorul gajist care a obţinut transmiterea în posesie a bunului gajat poate încheia doar acte juridice de administrare în privinţa bunurilor gajate iar atenție deja în ediţia actuală a codului civil, politica se schimbă și în art.756 se spune că transmiterea benevolă în posesie „Dispoziţiile art. 755 nu se aplică transmiterii benevole în posesie a bunului imobil ipotecat adică dispoziţiile cu privire la gaj dar pe legea veche sunt aplicabile, iar acordurile sunt semnate pe legea veche. Pîrîtul afirmă că nu se demonstrează faptul că Stîrcu ştia ca actele vor dăuna cuiva iar însuși în contractele de vînzare notarul a scris clar ca sunt sub vreo 3 sechestre ceea ce înseamnă că au datorii iar dacă totuşi ei au datorii, aceste acte sigur cuiva acolo dăunează la propriu. Pîrîtul afirmă că nu se atestă afilierea deoarece e pana la gradul 2 prin prisma art.203 alin 2. lit.a.Societatea comercială în al cărei capital persoana fizică respectivă, individual sau împreună cu persoanele specificate la lit. a), deţine controlul; persoana juridică care împreună cu persoanele specificate la alin. (1) lit. a) sau persoana fizică care acţionează în numele sau pe contul persoanei fizice respective; astfel consideră că au arătat că conform acelui raport CNA au activat în aceleaşi srl-uri.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 01.10.2024 *(Volumul II, f.d.2)* s-a respins cererea înaintată de Moraru Victor, privind strămutarea cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată formulată de Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir către Cepraga Viorel, Cepraga Elena, Î.I. "Cepraga Viorel", Moraru Victor și Stîrcu Andrei privind declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor, cu transmiterea cauzei civile la Judecătoria Soroca, sediul Central, spre continuarea examinării.

Prin încheierea Curţii Supreme de Justiție din 19.02.2025 *(Volumul II, f.d.43-47)* s-a restituit cererea de recurs depusă de Moraru Victor împotriva încheierii din 1 octombrie 2024 a Curții de Apel Bălți, privind strămutarea cauzei intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir împotriva lui Cepraga Viorel, Cepraga Elena, ÎI „Cepraga Viorel", Moraru Victor 5 și Stîrcu

Andrei cu privire la declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor.

Prin încheierea Curţii de Apel Nord din 04.04.2025*(Volumul II, f.d.74)*, cererea depusă de Stîrcu Andrei privind strămutarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir către Cepraga Viorel, Cepraga Elena, ÎI ”Cepraga Viorel”, Moraru Victor și Stîrcu Andrei privind declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor a fost respinsă.

Prin încheierea Curţii Supreme de Justiție din 08.05.2025 *(Volumul II, f.d.103-105)* s-a respins cererile înaintate de Elena Mamaischi privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei în ordine de recurs, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi împotriva lui Viorel Cepraga, Elena Cepraga, Întreprinderea Individuală „Cepraga Viorel”, Victor Moraru și Andrei Stîrcu, cu privire declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor.

Prin încheierea Curţii Supreme de Justiție din 14.05.2025 *(Volumul II, f.d.109-113)* s-a restituit cererea de recurs depusă de Andrei Stîrcu împotriva încheierii din 4 aprilie 2025 a Curții de Apel Nord, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi împotriva lui Viorel Cepraga, Elenei Cepraga, Întreprinderii Individuale „Cepraga Viorel”, Victor Moraru și Andrei Stîrcu cu privire la declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor.

Prin încheierea Curţii de Apel Nord din 30.05.2025 *(Volumul II, f.d.124)* menținută prin decizia Curţii Supreme de Justiție din 20.08.2025 *(Volumul II, f.d.162-166)* s-a dispus corectarea erorii din conținutul Încheierii Colegiului civil al Curții de Apel Nord din 04 aprilie 2025 după cum urmează sintagma *„În circumstanțele date, Colegiul Civil, ajunge la concluzia de a respinge cerere depusă de Sava Ion privind strămutarea cauzei civile în altă instanță de același grad...”* **se corectează în** *„În circumstanțele date, Colegiul Civil, ajunge la concluzia de a respinge cerere depusă de Stîrcu Andrei privind strămutarea cauzei civile în altă instanță de același grad”*.

Conform încheierii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 02.06.2024 *(Volumul II, f.d.175-179)* s-a respins cererea depusă de avocatul stagiar Condrea Augustin în interesele Elenei Mamaischi cu privire la accelerarea examinării cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir, reprezentați de avocatul Condrea Augustin, către Cepraga Viorel, Cepraga Elena, ÎI”Cepraga Viorel”, Moraru Victor și Stîrcu Andrei privind declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor, ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curţii Supreme de Justiție din 07.07.2025 *(Volumul II, f.d.149-152)* s-a respins cererile înaintate de Elena Mamaischi, reprezentată de avocatul Augustin Condrea, privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei în ordine de recurs, în

cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi împotriva lui Viorel Cepraga, Elena Cepraga, Întreprinderea Individuală „Cepraga Viorel”, Victor Moraru și Andrei Stîrcu, cu privire declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor.

La 20 august 2025 Curtea Supremă de Justiție a respins recursul depus de Victor Moraru; a menținut încheierea din 30 mai 2025 a Curții de Apel Nord, în cauza civilă Elena Mamaischi și Vladimir Mamaischi împotriva lui Viorel Cepraga, Elena Cepraga, Întreprinderea Individuală „Cepraga Viorel”, Victor Moraru și Andrei Stîrcu cu privire declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii acestora.

Cauza civilă a parvenit la Judecătoria Soroca sediul Central la data de 02 septembrie 2025, când judecătorul C. Botnaru se afla încă în concediu de odihnă, iar anterior, la data de 22 august 2025 Judecătoria Soroca a înregistrat cererea depusă de către avocatul Condrea Augustin, în interesele reclamanților, privind aplicarea măsurilor asiguratorii, aceasta a fost înmânată judecătorului odată cu cauza civilă sus indicată.

Prin încheierea Judecătoriei Soroca, sediul Central din 10.09.2025 *(Volumul II, f.d.190-192)* s-a respins ca fiind neîntemeiată cerința privind asigurarea acțiunii, asupra fructelor (atât naturale, cât şi civile - chirii, arende, venituri din exploatare), înaintată în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Mamaischi Elena și Vladimir în cadrul examinării cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir către Cepraga Viorel, Cepraga Elena, ÎI”Cepraga Viorel”, Moraru Victor și Stîrcu Andrei privind declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor.

Cu toate că în prezenta cauză a fost înaintată o cerere cu privire la ridicarea excepției de tardivitate, aceasta a fost anexată la materialele dosarului fiind lăsată fără examinare, or, a fost depusă după ce instanța a dispus examinarea cauzei în fond, respectiv, asupra motivelor invocate instanța explicînd că se va expune prin hotărîre.

Argumentele pertinente ale părților în proces:

În ședința de judecată din 14.05.2024, s-a dispus începerea examinării cauzei în fond și examinarea cauzei în lipsa pârâților Moraru Victor și Stîrcu Andrei (citați legal), iar în cadrul audierii explicațiilor participanților la proces, reclamanții cît și reprezentantul acestora, au susținut acțiunea înaintată, la fel, partea pîrîta Cepraga Elena cât și avocatul Prodan Lilia, care reprezintă, în temeiul mandatului cu seria nr.0960248 din 20.03.2024, atât interesele Elenei Cepraga cât și cele ale lui Cepraga Viorel, ÎI”Cepraga Viorel”, au declarat că recunosc acțiunea înaintată și că sunt de acord cu ea, solicitând ca cheltuielile de judecată să fie lăsate pe seama reclamantului.

Ulterior, la examinarea cauzei a fost prezentă *reclamanta Mamaischi Elena* cît și avocatul Condrea Augustin, care după întrerupere au susţinut în continuare cererea de

chemare în judecată conform motivelor de fapt și de drept invocate, solicitînd admiterea acțiunii în modul formulat.

Reprezentantul pîrîților (Cepraga Elena, Cepraga Viorel, cît și a ÎI"Cepraga Viorel"*), avocatul Prodan Lilia* în cadrul ședinței de judecată a rămas pe aceeași poziție expusă anterior, considerînd că urmează a fi admisă.

Reprezentantul pîrîtului (Moraru Victor), avocatul Rezuș Andrei în cadrul ședinței de judecată a indicat că cererea reclamanților este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, reiterînd motivele indicate în conținutul referinței, în situația în care din anumite circumstanțe întemeiate, nu au reușit să depună cererea cu privire la ridicarea excepției de tardivitate pentru a fi examinată, pînă la începerea examinării cauzei în fond, care de fapt s-a început în lipsa pîrîtului Moraru Victor cît și Stîrcu Andrei, invocînd că ultimii nu ar fi cunoscut despre examinarea cauzei.

Aprecierea instanţei:

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind materialele dosarului, apreciind pretențiile formulate în acțiune în raport cu probele prezentate, administrându-le pertinența şi temeinicia prin prisma legislației ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată a ajuns la concluzia respingerii acțiunii reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, "orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime".

Conform art.117 alin.(1) Cod de Procedură Civilă, "probe în pricinile civile sânt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii".

Potrivit art.118 alin.(1) al aceluiași cod, "fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel".

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și jurisprudența CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conțină circumstanțele cauzei constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acțiunii, alte chestiuni ce au fost soluționate în cadrul judecării pricinii, legea materială și/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanței în caz de respingere a unor probe prezentate de participanți etc.

Conform art.121 Cod de Procedură Civilă, "instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 130 alin.(1) al aceluiași act normativ

prevede că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.

Reieșind din prevederile art.240 alin.(1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Astfel, în conformitate cu art. 7 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Alin. (4) al articolului citat prevede că, în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi şi obligații civile, pornind de la principiile legislației civile, iar potrivit alin.(2) lit. a) al aceluiași articol, drepturile şi obligațiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art. 11 alin. (1) Cod civil, buna-credinţă este un standard de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. (2) În special, este contrar bunei-credinţe ca o parte să acţioneze în contradicţie cu declaraţiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declaraţii sau acel comportament.

Din probatoriul cauzei se atestă faptul că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11.07.2018 (menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31.01.2019, *(Volumul I, f.d.46-50)* și încheierea Curții Supreme de Justiție din 12.06.2019) s-a admis parţial cererea înaintată de Mamaischi Elena şi Mamaischi Vladimir împotriva lui Cepraga Elena şi Cepraga Viorel privind încasarea împrumutului datorat, a dobânzii, penalităţii, a dobânzii de întârziere şi a cheltuielilor de judecată.

S-a încasat în mod solidar de la Cepraga Elena şi Cepraga Viorel în beneficiul lui Mamaischi Elena şi Mamaischi Vladimir suma de 110 000,00 euro cu titlu de împrumut datorat, 4 400,00 euro cu titlu de dobîndă, 80 000,00 euro cu titlu de penalitate, iar în total suma de 194 400 (una sută nouăzeci şi patru mii patru sute euro) euro, care urmează a fi convertiţi în valută naţională a RM la rata de schimb a Băncii Naţionale a RM la momentul executării plăţii.

S-a încasat de la Cepraga Elena şi Cepraga Viorel în beneficiul lui Mamaischi Elena şi Mamaischi Vladimir cu titlu de dobândă de întârziere suma de 1 512 548,08 lei şi cheltuielile de judecată, inclusiv taxa de stat în mărime de 10 000,00 lei, 3 125,80 lei - cheltuieli pentru executare, 528,00 lei, cheltuieli pentru eliberarea informaţiei, 8 000,00 lei cheltuieli pentru asistenţă juridică, iar în total suma de 1 534 201,88 (un milion cinci sute treizeci şi patru mii două sute unu lei, optzeci şi opt bani) lei.

În rest, cererea înaintată de către Mamaischi Elena şi Mamaischi Vladimir împotriva lui Cepraga Elena şi Cepraga Viorel privind încasarea dobânzii, penalităţii, a dobânzii de întârziere şi a cheltuielilor de judecată precum și cererea reconvenţională înaintată de către Cepraga Elena şi Cepraga Viorel împotriva lui Mamaischi Elena şi Mamaischi Vladimir privind declararea nulităţii absolute a recipisei şi compensarea cheltuielilor de judecată s-au respins ca neîntemeiate.

Ulterior după definitivarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11.07.2018 pîrîtul Moraru Victor pe de o parte ”Vânzător” a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 204 din 01.02.2019 cu Stîrcu Andrei, pe de altă parte ”Cumpărător” (Volumul I, f.d.56-63), în baza căruia vînzătorul a vîndut iar cumpărătorul a cumpărat următoarele bunuri imobile:

- terenul pentru construcții cu suprafața ***** ha, cu nr. cadastral ***** situat or.Florești, str.*****, nr.57.

- construcția comercială (magazin) cu suprafața ***** m.p, cu nr.cadastral *****.01 situat or.Florești, str.*****, nr.57.

- construcția comercială (auxiliara) cu suprafața ***** m.p, cu nr.cadastral *****.02 situat or.Florești, str.*****, nr.57.

- construcția comercială cu suprafața de ***** m.p, cu nr.cadastral *****.03 situat or.Florești, str.***** nr.57, iar conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 206 din 01.02.2019 (Volumul I, f.d.51-55), încheiat între Moraru Victor pe de o parte ”Vânzător” și Stîrcu Andrei, pe de altă parte ”Cumpărător”, în baza căruia vînzătorul a vîndut iar cumpărătorul a cumpărat următoarele bunuri imobile:

- terenul pentru construcții cu suprafața ***** ha cu nr.cadastral ***** situat în or.Florești str.***** nr.1a.

- construcția comercială cu suprafața de *****m.p cu nr.cadastral ***** situat în or.Florești str.***** nr.1a.

Ulterior, din certificatele din Registrul bunurilor imobile (Volumul I, f.d.35) s-a stabilit că, proprietarul terenurilor cu numerele cadastrale *****, *****.01, *****.02,

*****.03 amplasate în or.Florești, str.*****, nr.57 este Stîrcu Andrei în baza contractului de vînzare-cumpărare nr. nr. 204 din 01.02.2019, fiind instituite sechestre pe aceste bunuri aplicate de trei executori judecătorești.

Astfel, în conformitate cu art. 7 alin. (1) din Codul civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare. Alin. (4) al articolului citat prevede că, în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel.

Astfel, instanța denotă că art. 895 Cod Civil invocat ca temei juridic al acțiunii revocatorii a fost introdus în legislația națională începând cu data de 01.03.2019 ca parte a reformei Codului Civil, iar contractele vizate în prezenta cauză datează din 01.02.2019, anterior intrării în vigoare a acestor dispoziții, respectiv, la momentul încheierii acestor acte juridice, acțiunea revocatorie nu era reglementată de lege, neexistând norme legale incidente care să fi putut fi încălcate, astfel, contractele de vînzare-cumpărare nr. 204 și nr. 206 au fost încheiate cu respectarea normelor legale în vigoare la acel moment și nu pot fi supuse unui control juridic retroactiv în baza unei norme apărute ulterior.

Instanța reține că, spața în cauză este un raport juridic constituit și consumat la data de 01.02.2019, prin încheierea contractelor de vânzare-cumpărare nr. 204 și nr. 206 chiar dacă înregistrarea dreptului a avut loc ulterior, ca urmare a suspendării cauzate de măsuri asiguratorii (sechestre), respectiv, acest aspect nu afectează valabilitatea sau opozabilitatea actului juridic la momentul încheierii lui, normele juridice care reglementează validitatea și opozabilitatea actelor juridice urmînd a fi apreciate în funcție de legislația în vigoare la data încheierii contractelor, nu a înregistrării acestora, iar eventualele ”încălcări” trebuiau să existe la data încheierii actului și nu pot fi imputate retroactiv prin prisma unei legi ulterioare.

Totodată, la examinarea cauzei instanța a reținut că, *acţiunea revocatorie* a fost concepută ca un mecanism complex de protecţie a drepturilor creditorilor împotriva actelor juridice frauduloase încheiate în dauna lor de către debitori cu terţe persoane iar *inopozabilitatea actului atacat* nu este un scop în sine, ci este mijlocul juridic de natură a-l pune pe creditor în situaţia de a obţine ceea ce i se datorează de către debitor, deci, efectiv, protecţia dreptului la executarea obligaţiei se face prin declararea inopozabilităţii actului juridic încheiat de debitor în dauna creditorului. Or, prin acţiunea revocatorie se va permite de a urmări bunul ieşit fraudulos din patrimoniul debitorului, care, la momentul înaintării acţiunii deja este transmis în proprietatea terţului contractant, sau după caz, a beneficiarului. Or, în mod efectiv, creditorul îşi realizează drepturile sale faţă de debitor doar atunci când este plătit din

sumele obţinute din urmărirea bunului în mâinile terţului contractant/beneficiarului, iar pentru a asigura posibilitatea urmăririi bunului legiuitorul a instituit şi efectul indisponibilizării.

Este de menţionat şi faptul că, *dreptul de proprietate* este conceput astfel încât să ofere titularului acestuia posibilitatea de a decide în deplinătate soarta bunurilor sale prin a face orice act în privinţa acestora. Această libertate de acţiune este supusă anumitor limitări stabilite de lege, care vin să protejeze inclusiv şi drepturile unor alte persoane, în cazul în care intenţia de înstrăinare fie prin vânzare în condiţii dezavantajoase pentru proprietar, donare sau în alt mod este determinată de dorinţa proprietarului de a scoate din componenţa patrimoniului său anumite bunuri, în scopul de a evita sau diminua posibilitatea creditorilor săi de a le urmări în vederea satisfacerii creanţelor lor. Această conduită, afectează semnificativ una dintre funcţiile de bază ale patrimoniului, cea de garanţie generală a creditorilor.

Prin urmare, acțiunea revocatorie permite creditorului să obţină o protecţie specifică faţă de acte juridice ale debitorului, dacă acestea împiedică executarea creanţei, dar un alt aspect relevant în susținerea caracterului acțiunii revocatorii îl constituie faptul că aceasta este prin natura solicitărilor formulate inadmisibilă deoarece reclamanții solicită în mod general declararea inopozabilității tuturor actelor juridice încheiate după data de 31.01.2019 de către pârâții-debitori, invocând presupusul scop de diminuare a masei patrimoniale dar în cuprinsul cererii sunt indicați drept pârâți atât debitorii Cepraga Viorel, Cepraga Elena, Î.I.”Cepraga Viorel”, cât și Moraru Victor, Stîrcu Andrei care însă nu au calitatea de debitori față de reclamanți.

În acest context, cererea de declarare a inopozabilității tuturor actelor juridice încheiate de toți pârâții este inadmisibilă, întrucât nu se poate solicita o astfel de măsură față de persoane care nu au calitatea de debitor, nefiind incidente dispozițiile legale privind acțiunea pauliană sau alte mecanisme similare.

Reieșind din conținutul art. 895 alin.(1) Cod Civil rezultă că, creditorul poate cere să fie declarate inopozabile faţă de el, actele juridice încheiate de debitor în dauna creditorului, manifestată prin împiedicarea satisfacerii integrale a drepturilor creditorului faţă de debitor, dacă debitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască că actul juridic va dăuna creditorului sau, în cazul în care actul juridic a fost încheiat înainte de apariţia dreptului creditorului, acesta a fost încheiat de către debitor cu intenţia de a dăuna creditorilor în general.

(2) În cazul în care actul juridic atacat este cu titlu oneros, suplimentar circumstanţelor prevăzute la alin.(1) creditorul trebuie să demonstreze că:

a) terţul contractant sau beneficiarul actului a cunoscut ori trebuia să cunoască că actul juridic va dăuna creditorului sau că el a fost încheiat cu intenţia de a dăuna creditorului; sau

b) dacă actul juridic a fost încheiat înainte de apariţia dreptului creditorului, terţul contractant sau beneficiarul actului juridic a cunoscut intenţia debitorului de a dăuna creditorilor în general.

(3) Debitorul se prezumă că cunoştea sau trebuia să cunoască că actul juridic cu titlu gratuit va dăuna creditorului ori creditorilor în general dacă acesta este încheiat în ultimele 12 luni ce preced înaintarea acţiunii revocatorii.

(4) Ambele părţi ale actului juridic cu titlu oneros sînt prezumate că cunoşteau sau trebuiau să cunoască că el va dăuna creditorului ori creditorilor în general dacă actul juridic este încheiat în ultimele 12 luni ce preced înaintarea acţiunii revocatorii şi acesta constituie:

a) un act juridic în care valoarea de piaţă a prestaţiei debitorului depăşeşte cu o treime valoarea de piaţă a contraprestaţiei terţului contractant; sau

b) un act juridic încheiat de către debitor cu o persoană afiliată debitorului sau al cărui beneficiar este o persoană afiliată debitorului.

(5) În cazurile prevăzute la alin.(4), se prezumă că terţul contractant nu a executat contraprestaţia.

(6) Creditorul poate înainta acţiunea revocatorie chiar dacă creanţa sa încă nu este exigibilă.

(7) În sensul dispoziţiilor legale privitoare la acţiunea revocatorie, prin debitor se înţelege şi terţul care a acordat o garanţie reală sau personală în folosul creditorului.

Deci, din analiza normei date instanța atestă că, o condiţie generală pentru aplicabilitatea art. 895 este ca actul să fie încheiat de debitor, dobînditorul a cunoscut ori trebuia să cunoască că actul juridic va dăuna creditorului sau a fost încheiat cu această intenţie, prezumpţia cunoştinţei dobînditorului operează în termenul de 12 luni precedente înaintării acţiunii revocatorii şi valoarea de piaţă a bunurilor depăşeşte cu 1/3 valoarea contraprestaţiei sau actul este încheiat cu o persoană afiliată debitorului, astfel, este relevant faptul că temeiul rezumat la alin. (4) al normei date atestă că, termenul de 12 luni şi de depăşire a valorii de piaţă sau afiliere sunt nişte condiţii care trebuie întrunite cumulativ, adică actul trebuia să fie încheiat în intervalul de 12 luni înainte de introducerea acțiunii revocatorii și în același timp, să implice un preț care depășește valoarea de piață sau să fi avut loc între persoane afiliate.

Deci, din cumul probelor analizate, se denotă cert faptul că, în speță nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru incidența inopozabilității deoarece într-adevăr, așa după cum s-a invocat, bunurile nu au fost înstrăinate de debitorii Cepraga Viorel, Cepraga Elena, Î.I.”Cepraga Viorel” (denumiți în continuare, generic, „debitorii”), ci de creditorul ipotecar Moraru Victor, care a acționat în numele acestora, respectiv, reclamanții nu se aflau în fața unei vânzări efectuate de către debitor(i), ci a unei executări silite a dreptului de ipotecă, exercitat de către creditorul ipotecar, iar în aceste condiții este evident că mecanismul inopozabilității nu poate fi aplicat, întrucât lipsesc premisele esențiale pentru incidența sa, respectiv, o vânzare voluntară realizată de debitor(i), deasemenea cum s-a evidențiat anterior, dispozițiile

art. 895 Cod civil sunt aplicabile exclusiv actelor juridice încheiate personal de către debitor.

În consecință, în situația în care bunurile nu au fost vîndute de debitorii Cepraga Viorel, Cepraga Elena, Î.I."Cepraga Viorel" ci de către creditorul ipotecar Moraru Victor, care şi-a valorificat dreptul de ipotecă, fapt confirmat prin extrasele din Registrul Bunurilor Imobile (volumul I, f.d.35-45) or, la data de 08 octombrie 2018, între B.C. „Moldindconbank" S.A. şi Moraru Victor a fost încheiat contractul de cesiune a creanţei garantate f/n, prin care Moraru Victor a preluat de la bancă creanţa acesteia faţă de S.R.L. „Realty Capital", garantată prin imobilele de referinţă, iar prin contractele de vînzare-cumpărare nr.204 și nr. 206 din 01.02.2019 a avut loc executarea dreptului de ipotecă al creditorului ipotecar şi nu o vînzare eludativă de către debitor, acţiunea revocatorie nu operează în speţă.

Mai mult ca atît, instanţa de judecată reţine că, contrar prevederilor art. 118 alin.(l) Cod de procedură civilă, partea reclamantă nu a prezentat probe care să dovedească că dobînditorul Stîrcu Andrei a cunoscut despre faptul că actele juridice au fost încheiate cu intenţia de a dăuna cuiva, iar în situația creată nu pot fi reținute ca fiind pertinente și concludente alegațiile reclamanților precum că, în contracte a fost menționată aplicarea sechestrelor de către executorii judecătorești, deoarece aceasta nu poate fi considerată în sine ca dovadă a existenței unui prejudiciu, întrucât bunurile respective au fost anterior vândute de către un creditor ipotecar, cu respectarea dispozițiilor legale, iar aplicarea unor măsuri de executare silită nu echivalează automat cu constatarea unei fapte ilicite sau a unei daune.

În vederea susținerii acestei poziții sunt relevante prevederile art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la gaj, din care rezultă că, gajul reprezintă o garanție reală în temeiul căreia creditorul gajist are dreptul să urmărească bunul gajat, având prioritate față de alți creditori, inclusiv față de stat, în vederea satisfacerii creanței garantate, astfel, este evident că creditorul Moraru Victor avea dreptul deplin să aleagă modalitatea de satisfacere a propriilor creanțe garantate, inclusiv să decidă din vânzarea căror bunuri va fi acoperită creanța sa, fără a fi obligat să țină cont de opinia pretinșilor creditori Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir.

Analizând temeiul acțiunii sub aspectul prevederilor legale invocate în raport cu afirmațiile părților, rezultă că în conformitate cu art. 1 alin. (1) din Legea cu privire la gaj, *gajul* - reprezintă o garanție reală în temeiul căreia creditorul gajist are dreptul să urmărească bunul gajat, având prioritate față de alți creditori, inclusiv față de stat, în vederea satisfacerii creanței garantate, astfel, este evident că creditorul Moraru Victor avea dreptul să aleagă modalitatea de satisfacere a propriilor creanțe garantate, inclusiv să decidă din vânzarea căror bunuri va fi acoperită creanța sa, fără a fi obligat să țină cont de opinia pretinșilor creditori Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir.

În esență, cu referire la sechestrele aplicate, norma reglementată la art. 770 alin.(1) în redacţia nouă a Codului Civil prevede expres că, vînzarea bunurilor gajate de către creditorul gajist:

a) transferă cumpărătorului toate drepturile debitorului gajist asupra bunurilor gajate;

b) stinge gajul creditorului gajist şi alte gajuri, cu excepţia gajului de rang superior, în cazurile prevăzute la art. 746 alin. (4);

c) stinge sechestrele şi interdicţiile asupra bunului, cu excepţia celor aplicate de instanţele de judecată în litigii nelegate de exercitarea dreptului de gaj.

Dispoziții similare sunt prevăzute și în punctul 136[27] din Instrucțiunea Agenției Relații Funciare și Cadastru nr. 112 din 22.06.2005 potrivit căruia, în cazul vînzării bunului ipotecat ca urmare a executării dreptului de ipotecă, sechestrele şi interdicţiile aplicate de instanţă în litigiile legate de exercitarea dreptului de ipotecă, aplicate de executorii judecătoreşti şi alte autorităţi, indiferent dacă sunt sau nu legate de litigiile de exercitare a dreptului de ipotecă, se radiază în baza confirmării vînzării emisă de creditorul ipotecar. Radierea se efectuează la cerere cu achitarea taxelor, concomitent cu înregistrarea dreptului cumpărătorului. Confirmarea vînzării emisă de creditorul ipotecar conţine informaţia despre vânzarea bunului şi indică ipotecile şi măsurile de asigurare care s-au stins ca urmare a vînzării (art. 771 Cod civil) şi poate fi înserată în contractul de vînzare-cumpărare sau expusă ca un document separat.

În consecință, instanța nu a constatat careva argumente plauzibile și capabile să răstoarne poziția reprezentantului pîrîtului, avocatului Andrei Rezuș, precum că în procesul de înregistrare a dreptului de proprietate s-a efectuat cu ilegalități, or, dacă ar fi existat fapte de natură penală, cauza ar fi fost înaintată instanței de judecată, însă reclamanții au anexat la acţiune doar cîteva procese-verbale extrase dintr-o cauză penală care în final ar fi fost clasată, creditorul ipotecar beneficiind de un drept de preferință față de creditorii chirografari, astfel, se constată caracterul nefondat al acțiunii, nefiind întrunită condiția prevăzută la art. 895 alin. (4) Cod civil, or, contractele au fost încheiate la 01.02.2019, iar acţiunea a fost înaintată la 11.12.2023, fiind omis termenul de 12 luni, reclamanții avînd cunoștință despre existența acestor contracte, întrucât au formulat, în cadrul altor litigii, mai multe cereri din conținutul cărora rezultă că erau la curent cu aceste acte juridice și nu s-au adresat cu acțiunea în cauză în termen, ci doar după respingerea acțiunii prin care au solicitat anterior anularea/nulitatea acelorași acte.

Cu referire la pretinsa existență a unei relații de afiliere invocat de reclamanți, instanța remarcă că, un asemenea aspect este relevant în principal doar în ipoteza în care relația de afiliere există între debitor și terțul dobânditor iar în speță, o asemenea relație/legătură nu a fost confirmată, astfel că eventualele raporturi de rudenie între creditorul ipotecar și dobânditor nu au incidență juridică și nu pot produce efecte în cauza respectivă.

În accepțiunea art. 203 alin. (2) lit.a) Cod Civil rezultă că, în sensul acestui act normativ, sunt considerate persoane afiliate unei persoane fizice soțul/soția, precum și rudele și afinii acesteia până la gradul al doilea inclusiv, respectiv, norma indicată califică drept afiliere doar rudenia până la gradul al doilea inclusiv, iar la caz, raportul

CNA (f.d.20-32) confirmă că, mama creditorului ipotecar MORARU (CUCU) Claudia Grigore și mama dobânditorului STÎRCU (CUCU) Maria Grigore sunt rude de gradul al doilea, ceea ce înseamnă că creditorul ipotecar MORARU Victor și dobânditorul STÎRCU Andrei sunt rude de gradul al treilea, argument care a fost invocat cu titlu subsidiar, întrucât legea prevede afilierea doar între debitor și terțul dobânditor și aceasta doar în condițiile în care acțiunea este introdusă în termen de 12 luni de la încheierea actului.

În aceste condiții, instanța judecătorească conchide că, circumstanțele de drept și de fapt invocate de reclamanții în susținerea acțiunii depuse sunt bazate pe interpretarea greșită a normelor legale aplicabile speței, motiv pentru care instanța judecătorească va respinge acțiunea reclamanților ca fiind neîntemeiată.

Taxe şi cheltuieli judiciare:

Conform art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile". Cheltuielile menționate la alin.(1^1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

În speţă, se atestă că, pentru cheltuieli de asistenţă juridică s-a pretins suma de 20 000,00 (douăzeci mii lei, 00 bani), fiind prezentat în acest sens bonul de plată Seria QL Nr.641398 din 26.09.2025 (Volumul II, f.d.194), raportul privind justificarea serviciilor juridice prestate în cadrul examinării cauzei (Volumul II, f.d.195), precum și mandatul avocatului Rezuș Andrei nr.1734177 din 13.05.2024 (Volumul I, f.d.174).

Totodată, analizând aportul avocatului la soluţionarea speţei, timpul şi munca depusă de avocat, rezultatul obţinut, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, complexitatea cauzei, instanţa de judecată consideră oportun de a admite cerinţa privind încasarea cheltuielilor de judecată și a încasa de la Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir în folosul lui Moraru Victor suma de 20 000,00 (douăzeci mii lei, 00 bani) lei, cu titlu de cheltuieli de asistența juridică.

Cu referire la celelalte cheltuieli de judecată, instanța va sublinia prevederile art. 90 lit. c) Cod de procedură civilă de unde rezultă că "Din cheltuielile de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de înștiințare şi chemare a părților în judecată".

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de

cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art.98 alin.(1)-(2) Cod de procedură civilă, Cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia. (2) În caz de respingere a acţiunii, cheltuielile de judecare a cauzei suportate de instanţă, precum şi taxa de stat, se încasează la buget de la reclamant dacă acesta nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la reclamant, dacă reclamantul nu este scutit de plata acesteia.

Astfel, în situația în care la examinarea cauzei, instanța de judecată a suportat cheltuieli pentru citarea părților, conform tarifelor Î.S.”Poşta Moldovei”S.A. publicate pe site-ul oficial al întreprinderii, în sumă de 144,90 lei - pentru citațiile recomandate cu aviz de recepție, cheltuieli care reieșind din normele precitate urmează a fi încasate din contul pîrîtei.

În conformitate cu art.94-98, 236-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

A H O T Ă R Â T :

Acțiunea civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir împotriva lui Cepraga Viorel, Cepraga Elena, ÎI”Cepraga Viorel”, Moraru Victor și Stîrcu Andrei privind declararea inopozabilității actelor juridice, indisponibilizarea bunurilor înstrăinate și încasarea valorii lor, se respinge.

A încasa de la Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir, în folosul lui Moraru Victor, suma de 20000,00 (douăzeci mii lei, 00 bani) lei, cu titlu de cheltuieli de asistența juridică.

A încasa de la Mamaischi Elena și Mamaischi Vladimir la bugetul Judecătoriei Soroca (cont IBAN MD09TRPAAA142310A01199AA, c/f 1007601000241) cheltuielile aferente judecării pricinii, suportate de instanța judecătorească în legătură cu înștiințarea și chemarea părților în instanță în sumă de 144,90 lei (una sută patruzeci și patru lei, 90 bani).

Hotărârea poate fi atacată cu apel în Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Soroca, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Președintele de ședință
Judecătorul **Cristina Botnaru**